

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายทุ่งสง-ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
และจังหวัดตรัง พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐
และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมติจัดการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง-ห้วยยอด ใน
ท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง ซึ่งกรมทางได้
สำรวจที่ซึ่งจะต้องเวนคืนเสียแล้ว ตามความในพระราช
บัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง-ห้วยยอด
ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปาก
แพรง ตำบลชะมาย ตำบลทิวัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนคร

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

ศรีชัยราช ตำบลกะปาง ตำบลควนเมา ตำบลหนองช้าง
 แล่น และตำบลห้วยยอด อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง
 โดยมีแนวทางกว้าง ๕๐ เมตร และ ๖๐ เมตร ให้แก่
 กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษากร
 ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 จอมพล ป. พิบูลสงคราม
 นายกรัฐมนตรี